Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

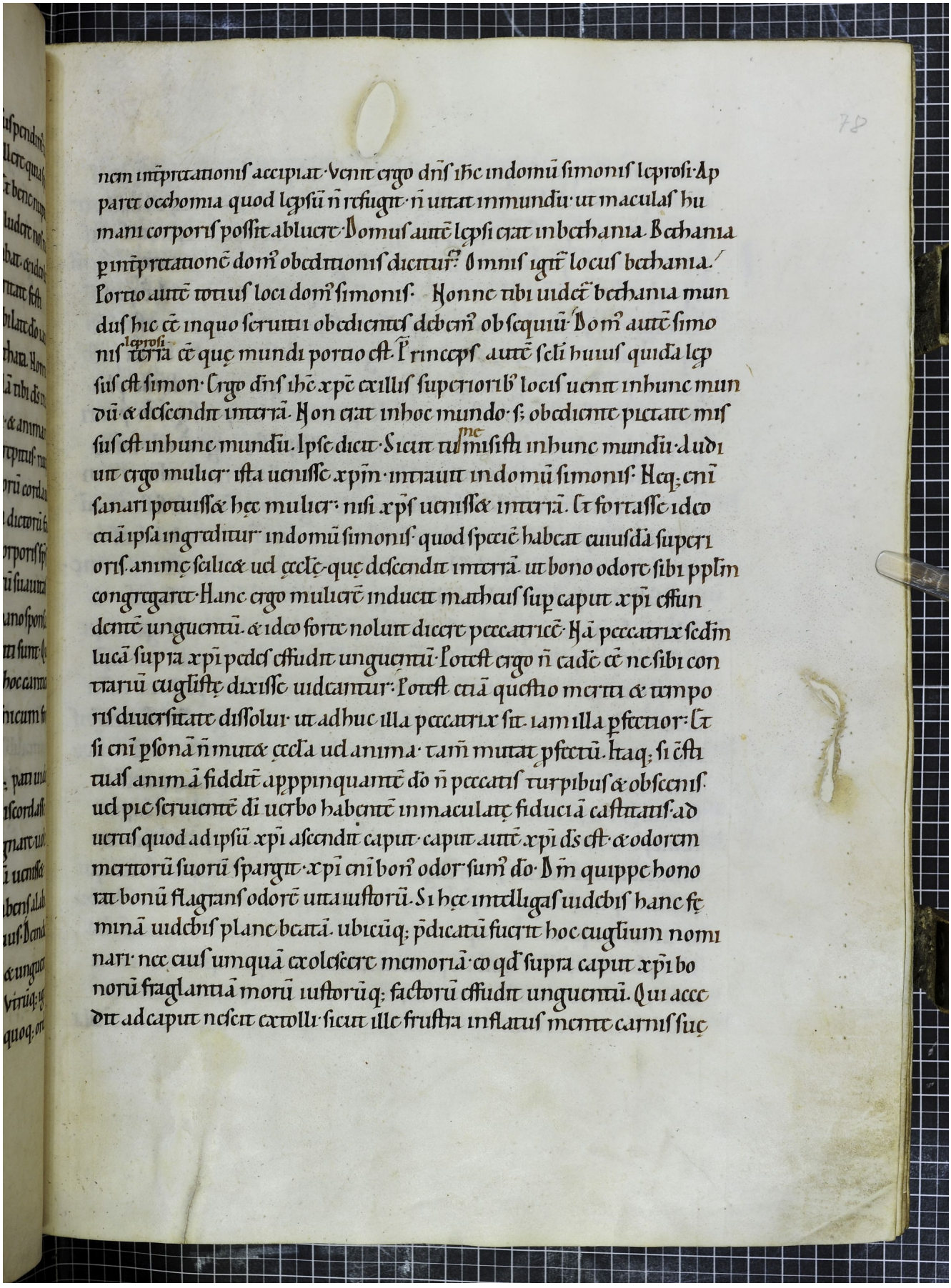

nem imꝑtationis accipiat. Venit ergo dñs ihc in domū simonis lepr̃osi. Ap
parat ocbomia quod lepr̃sū n̄ refugit. n̄ uitat in mundū. ut maculas hu
mani corporis possit abluere. Domus aut̄ lepr̃si erat in bethania. Bethania
ꝑ imꝑtationē dom̄ obedientiæ dicitur. Omnis igit̄ locus bethania.
Forte aut̄ totius loci dom̄ simonis. Nonne tibi uidet̄ bethania mun
dus hic c̄ in quo seruitū obedientiæ debem̄ obsequiū. Dom̄ aut̄ simo
nis leprosi
toria c̄ quę mundi portio est. Princeps aut̄ seculi huius quida lep
rosus est simon. Ergo dñs ihc̄ xp̄c exilius superioribꝫ locis uenit in hunc mun
dū. & descendit in terrā. Non erat in hoc mundo. s. obedientię pietate mis
sus est in hunc mundū. Ipse dicit. Sicut tu me misisti in hunc mundū. & ego
ut ergo mulier ista uenisse xp̄m. intellexit in domū simonis. Hæc. enī
sanari potuisse hæc mulier. nisi xp̄s uenisse in terrā. Et fortasse ideo
ea ipsa ingreditur in domū simonis. quod speciē habeat cuiusdā superi
oris. animę scilicet ad ęcclę-quę descendit in terrā. ut bono odore sibi pplm
congregaret. Hanc ergo mulierē inducit matheus sup caput xp̄i effun
dentē unguentū. & ideo forte nolunt dicere peccatricē. Hæ peccatrix sedm
lucā supra xp̄i pedes effudit unguentū. Potest ergo n̄ cadē ee sibi con
trariū euangelistę dixisse uideantur. Potest ea quæstio merito & tempo
ris diuersitate dissolui. ut adhuc illa peccatrix sit. iam illa pfectior. Et
si enī psonā n̄ mutat ecclia ad animā. tamē mutat pfectū. Itaq; si ecclia
tuas animā fidelē apppinquantē do n̄ peccatis turpibus & obscenis.
ad pie seruientē di uerbo habentē immaculatę fidei castitatis. ad
uentus quod ad ipsū xp̄i ascendit caput. caput aut̄ xp̄i ds est. & odorem
mentorū suorū spargit. xp̄i enī bonī odor sum̄ do. Dm quippe bono
rat bonū flagrans odorē uitæ iustorū. Si hęc intelligas uidebis hanc fe
minā uidebis plane beatā. ubicūq; pdicatū fuerit hoc euangelium nomi
nari. nec cuiusquā excidere memoriā. eo qđ supra caput xp̄i bo
norū fragrantia morū iustorūq; factorū effudit unguentū. Qui acce
dit ad caput nescit extolli. sicut ille fructus inflatus mente carnis suę